

om Ansættelse af Lærere i de lærde Skoler kom den ærede Ordfører atter frem med Bemærkninger om, hvad der passer for Thingets Værdighed. Sa, derom er der forffjellige Meininger, og derfor stemmer man ogsaa forffjellig. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men skal være enig med den ærede Ordfører og den ærede Formand for Finantsudvalget, i at raade ethvert Medlem, der mener, at Finantsloven vil komme tilbage til os for disse Anmærkninger. Skyld og i dette Tilfælde er enig med sig selv om, at han saa vil stemme for disse Forandringer, til at stemme for Forslagene strax for at faae Klarhed derpaa; men de Medlemmer, der mene, at det dog umuligt kan blive Tilfældet, at det andet Thing vil falde over disse to Anmærkninger og derfor vil sende en Lov af denne Besskaffenhed tilbage til Folkethinget, og som derhos ere enige med sig selv om, selv naar det er flet, at fastholde deres Afstemning, raader jeg til at stemme for Anmærkningerne. Der blev af det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller) fremsat nogle Bemærkninger om Skolepengene. Mig forekommer det ikke vel tænkeligt, at Ministeren kan understøtte de private Skolebestyrere i at faae deres Skolepenge forhøiede ved nogen direkte Indgriben, men det bedste Middel efter min Mening til at faae passende Kontingenter frem ved de private Skoler er at sætte en sømmelig Betaling for Undervisningen i de offentlige Skoler (H. C. D. Müller: Det er ogsaa det, jeg mener!). Saa stemmer De altsaa for mit Forslag? (H. C. D. Müller: Nei!). Sa, der have vi det. Det Høieste, vi kunne drive de Herrer til, det er et Slags Indrømmelse med Ord, men komme vi til Handling, forlange vi Afgjørelse af Forslag, saa ere de ikke betimelige; forlange vi enkelte Dele, hedder det: Det kunne vi ikke stemme for; vi skulle have det Hele. Ordene vel, men ikke Handling! Jeg er altsaa enig i Tanken med det ærede Medlem fra Middelfart: 84, 72, 60, i Gjennemsnit 72 Rd. Nu sige nogle ærede Medlemmer, at det er for Lidt, Andre, at det er for Meget. Det er virkelig meget vanskeligt at komme paa nogen Bet med de ærede Medlemmer; thi hvorledes man end hører sig ad,

kan man ikke tilfredsstille dem. Hovedseilen er, at man overhovedet eksisterer og kommer med Forslag. — Inden jeg kommer til det sidste Punkt, jeg vil omtale, skal jeg tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa et enkelt Spørgsmaal, som et Medlem her i Salen ved Overrækkelsen af en Skrivelse har bedet mig om at angive. Det Tilfælde skal være indtraadt, at Frederiksborg Amts Skoleraad — jeg kan gjerne nævne det — har først i December Maaned bestemt, hvilke fattige Elever der skal nyde Godt af de 500 Rd., som det havde at raade over til Folkehøjskolelever (Dinesen: Det ligger ikke for!). Det er ganske vist meget uheldigt, at noget Saadant finder Sted, idet Pengene derved ikke komme til at gjøre den Nytte, som de ellers vilde kunne. Det er en Hentydning, vi tidligere have gjort ved denne Sag, at Bestemmelsen skulde tages i Løbet af Sommeren, for at Vedkommende kunde opfige sin Tjeneste og være fikker paa at blive anbragt. Det glæder mig, at jeg er kommen til at udtale dette, naagtet det ikke knytter sig til et bestemt Ændringsforslag, og at jeg har faaet Lov til at sige det trods Indsigelsen fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Dinesen). — Jeg tillader mig nu at gaa over til Ændringsforslagene under Nr. 54 og 55. Naar den ærede Minister har ment, at jeg skulde have yttret, at Hovedøiemedet med den nye Undervisningslov er at opnaa Besparelser, da er det en Misforstaaelse. Derom har jeg ikke yttret et Ord; men jeg har sagt, at der gjennem Forhandlingerne gik den Anskuelse, at man vilde opnaa Besparelser ved denne nye Lov, og jeg betvivlede, hvorvidt dette Resultat som overhovedet de Forventninger, der knyttedes til Loven, blive opfyldte. Nu siger man over for det Ændringsforslag, at vi ere komne pludselig dermed; men det kunde dog ikke forlanges, at vi skulde stille et Ændringsforslag til et Forslag, der ikke var fremkommet; altsaa maatte Ministerens Forslag dog først fremsættes. Det forekommer mig derfor, at den ærede Ordfører, den ærede Minister, og hvem der har brugt dette Udtryk „pludselig“ — den ærede Ordfører talte endog om et pludseligt Indfald — kunde spare disse Indvendinger. Snarere kunde man da